

Szijj Ferenc

Egymondatok

November 1.

A kényszerzubbony ellentéte: kényszerzakó díszszebkendővel.¹

November 2.

Úgy látszik, az ember egy bizonyos életkor után és egy káros szenvedélyről való leszokást követően könnyen gondolhatja, hogy a teste tulajdonképpen használt étolajjal megtöltött bőrhordó.

November 3.

Volt-e Rogán Dubaiban, ez a kérdés foglalkoztat engem is (és elképzelem, ahogy a dubai szálloda recepciósa ráhagyja a betelefonálóra, hogy igen, tényleg lakott náluk ilyen nevű ember, „Rowgun, yes, he did”).

November 4.

Ma F.-ben, az ukrán határtól nem messze, végiglapoztam a National Geographicot, amelyet anyósom vett a lányunknak, és a hátoldalon mit látok: egy egész oldalas, színes hirdetést, amiből kiderül, hogy naponta indul repülőgép Budapestről Dubaiba.²

November 5.

Mindenesetre a földrajzi érdeklődés bennem is megvolna.

November 6.

Beleolvastam egy irodalomtudományi tanulmányba, és ezt találtam: „Schleim der Geschichte” – körülbelül: a történelem nyálkája.

November 7.

Írói szempontból a történelem nyálkája bizonyára sokkal érdekesebb, mint maga a történelem.

November 8.

„Egész mondatban válaszolj!”³

November 9.

Trump.⁴

November 10.

Játszással kínozni egy kisgyereket.

November 11.

Nyolc perccel elmúlt 11 óra 11, de csak most figyeltem fel a dátumra és órára, jött egy téves hívás, és láttam a telefon kijelzőjén – de mindegy, most talán meg lehet fogni az időt, nyom (bűnjel), bizonyíték (tárgyalás, ítélet?).

November 12.

„...eljött az idő, amikor már olyan öregek vagyunk, hogy a testünk lassan széthullik...” – írta Leonard Cohen a volt barátnőjének.

November 13.

5

November 14.

„A Vosztok űrhajó adatai sok minden [sic!] elmondanak a korabeli viszonyokról: hossza 4.3 méter”⁶

November 15.

Találtak egy ismeretlen Van Gogh-vázlatfüzetet – ezt én odahelyezném a Vosztok űrhajó mellé.⁷

November 16.

Gombán elélni.

November 17.

„Valódi embereknek, valódi otthonokba” – áll az IKEA-katalógus címlapján, ehhez képest ma már állítólag a katalógusban szereplő bútorok se fényképek, hanem számítógépes grafikák; de amúgy is gyanús, minek ezt a valódiságot ennyire hangsúlyozni.

November 18.

Profilitizmus: ha már jól se lakhatok, jobb, ha máris meghalok.⁸

November 19.

Közben azzal kísérletezem, hogyan lehet független mondatot írni, illetve elvileg két sorról lenne szó, de a két sor majdnem csak egy mondat, egy olyat hogyan lehet naptól, helyzettől, hangulattól, mindentől függetlenül írni, ha elhatározta az ember, hogy olyat ír.

November 20.

Az egyik hírportál megírta, hogy a miniszterelnök tegnap délelőtt jelen volt Kocsis Zoltán búcsúztatásán, a másik hírportál megírta, hogy a miniszterelnök tegnap délután jelen volt a dunaszerdahelyi új stadion avatómeccsén – még szerencse, hogy a párhuzamos valóságok ezúttal nem ütköztek össze.

November 21.

Próbálok erdőt rajzolni.

November 22.

„Felség, a franc föld künyső parlatán / elült a hadvasak zadorlata”⁹

November 23.

Cím a Guardianben: „A liberális korszak vége?”

November 24.

„Tudok valakit, aki minden kapcsolatodat helyrehozza” – mondja a hittérítő a Blahán, hangszóróval kihangosítva, de senki nem figyel rá, miközben a térnek nagyjából ugyanazt a részét betölti a kürtőskalács szaga, de a kalácsos bódénál senki nem áll sorba.

November 25.

Aki az Egyesült Államok kormányának dolgozik, az nem fogadhat el „semmilyen ajándékot, javadalmazást, hivatali címet valamely királytól, hercegtől vagy külföldi államtól”.

November 26.

Kihull egy színés reklámbrosúra az ÉS-ből, többek között dubai utazást hirdet.

November 27.
10

November 28.
Nem mondat, tényleg, csak egy kifejezés: „testvérvárosok delegációja” – időutazás.¹¹

November 29.
Minden nyugdíjas kap tízezer forintot Erzsébet-utalványban.¹²

November 30.
Kerekítés: úgy gondolom, hogy bizonyos szempontból örültekházában élünk, és magunkról ugyan gondolhatjuk, hogy mi nem, mi ellenkezőleg, és csak valami fatális tévedésből, mégse engednek ki minket, különféle, egyre átlátszóbb ürügyekkel.¹³

¹ Rendben van, hogy minden nap írok egy mondatot, de honnan lehet tudni, hogy tényleg azon a napon írtam? Ugye, ha elterjed valakiról a hír, hogy ki van tiltva egy bizonyos országból, akkor könnyű dolga van, ha ezt meg akarja cáfolni: kézbe fogja az illető ország egyik híres napilapját, és lefényképezi vagy lefényképezteti magát vigyorogva az illető ország valamely jeles épülete előtt, mondjuk parlament vagy panoptikum. De én hogyan bizonyítsak vagy cáfoljak? Egy újságos fényképpel legfeljebb csak azt bizonyíthatom be, hogy a mondat nem későbbi – de mi van, ha egy korábbi mondatról van szó? Legyen a mondatban valami utalás egy aznapi eseményre? Vagy magyarázzam el részletesen, hogy az adott mondat csakis azon az egy napon juthatott eszembe? Nem hinném, hogy megdönthetetlen bizonyítékokkal tudnék szolgálni. Mindegy, csinálom.

² Közben kiderült, hogy Rogán nem volt Dubaiban, csak a felesége és a gyereke, meg véletlenül épp azon a hétvégén ruccant le egy kormányzati körökben nagyon bennfentes őrzővédő vállalkozó is, de szigorúan magánjelleggel, a családjával, és tiszta véletlen volt, hogy ugyanabban a szállodában szálltak meg.

³ A mondatozásról ez óhatatlanul eszébe jut az embernek.

⁴ Ez talán valami hiányos mondat, ettől óvtak minket végig az iskolában, mégis kétségtelenül mondat.

⁵ Ha van hiányos mondat, akkor talán van zéró mondat is. Ismeretes Victor Hugo levélváltása a kiadójával, amikor Hugo ezt írta valamelyik regényének megjelenése után: „?”, mire a kiadó azt válaszolta: „!”. Ez ugye világos. De mi van, ha a kiadó egy üres lappal válaszolt volna? Azt is el kellene fogadnunk üzenetként. Nyilván kell a kontextus, de az azért is itt van.

⁶ Mondatnak látszó szöveg a Google találati listájában „A bécsi Svejik 3. dvd” keresőkifejezés beírása nyomán. Hogy miért kerestem rá erre a kifejezésre, annak kifejtése szétfeszítené ennek a jegyzetnek a kereteit.

⁷ Az egyik világlapban erősködtek, hogy igazi, a másikban megindokolták, hogy milyen stílusjegyek alapján nem lehet eredeti Van Gogh.

⁸ Sz. Zs. (7 éves) definíciója az általa kitalált szóra.

⁹ Shakespeare: XIX. Henrik – Kálnoky László műfordítás-paródiája. Akartam egy olyan változatot is mondatra, hogy halandzsa.

¹⁰ Ez megint egy vasárnap volt, és nálam a vasárnap a családé, hogy legyen együtt a család, és ápoljuk a családi értéket, takarítás, ebéd, két kisgyerek, felőlem bezárhatják a boltokat, de akár az utazási irodákat is.

¹¹ Az Újbuda nevű kerületi lapban pillantottam meg. Hogy hogyan került a birtokomba ez az egyébként ingyenes újság, amikor nem is Újbudán élek, annak kifejtése szétfeszítené ennek a jegyzetnek a kereteit. Elég az hozzá, hogy ebben a párhuzamos világban minden nagyon szép és minden nagyon jó, és mindenkinek rengeteg testvérvárosa van.

¹² Egy ideig Újbudán laktam. A 2002-es választások előtt az egyik kerületi képviselőjelölt azzal az egy ígérettel kampányolt, hogy ő adna minden kerületi lakosnak ötezer forintot. Végül, ha jól emlékszem, nem választották meg.

¹³ Ezt a mondatot december 7-én írtam, miután kértem a szerkesztőtől egy kis haladékot a jegyzetek megírására. Nem akartam, hogy az utolsó napon ne legyen mondat. De belátom, hogy a kerekítés igazából nem old meg semmit.

Filp
Csaba:
Halálfej II.